

CAP. II.

De Numa Pompilio.

Succedit Romulo Numa Pompilius: quem
 Sciribus Sabinis agentem, ultro petivere,
 ob inclytam viri religionem. Ille facta, & cære-
 monias,

Numa Pompilius] *Ejus facies à Calpurnia grav. deversis apud Oyzel. cxii. Tab.*

Ancilia] *Que de aut. P. N. apud Oyzel. cxi. Tab.*

VARIORUM.

Numa dicitur *domi vix regnavit*, hoc est, à legibus quas instituit. Numæ gesta scribunt Livius, 1. 13. & seqq. Plinius (sive Victor est) de vir. illust. cap. 3. Solin. cap. 2. Ruffus de vita regia. Eutrop. 1. 1. Orof. in 2. Agell. Valerius Maxim. 1. 2. 1. Lactantius, 1. 23. Plinius, 13. 13: 14. 11: 18. 19. Augustinus de Civit. Dei, 2. 16: 3. 9: 11. 15: 7. 35: 18. 24. Plura Ovid. Metam. 15. fab. 44. Virg. Æn. 6. 808. Plura Plurarch. in vita Numæ, & Dionys. 2. 59. *Caesari.*

1. Curibus] Sabinarum urbium hæc tunc opulentissima, parvulus vicus Angusti Cæsaris temporibus. Strabo lib. 5.

PREINSEMI.

1. **I**lle sacra] Omnia que ad divinum cultum spectabant, Numa in octo partes distribuit. Primi erant *Curiones*, qui pro curialibus rem divinam faciebant. Secundi *Flamines*, quos à gestatione pileorum, quæ flammæ dicebantur, ita nominabant. Alii à filo derivant, quasi filamines. Tertio erant *Tribuni Celerum*, qui designari solebant, ut regum ad bellum cunctium satellites & custodes. Quarto ordine erant *Agures*, qui non arum tantum, sed signa omnia divinitus missa interpretabantur. Quintus ordo habebat *Virgines Vestales*, quæ sacri ignis custodes erant. Sexto loco habebantur *Sali*, qui salutatione